

УДК 368.025.7:658.15.012.4

DOI: 10.31673/2415-8089.2024.010014

Расшивалов Д.П., к.е.н., доцент,
Київський національний
університет імені Тараса Шевченка,
Підвисоцький Я.В., к.е.н.,
Київський національний
університет імені Тараса Шевченка,
Східницька Г.В., к.е.н.,
Львівський національний
університет природокористування,

УПРАВЛІНСЬКІ СТРАТЕГІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ ПІД ЧАС КРИЗОВИХ СИТУАЦІЙ

В умовах економічних криз і надзвичайних ситуацій перед страховими компаніями постає завдання підтримувати свою фінансову стабільність, в інтересах страхувальників. У цій статті розглядаються різні стратегії управління фінансами, що застосовуються для забезпечення стабільності страховиків під час кризових ситуацій. Актуальність цієї теми зумовлена важливою роллю, яку відіграє страхування в убезпеченні від ризиків для фізичних осіб, бізнесу та суспільства загалом.

Шляхом аналізу конкретних кейсів у цьому дослідженні з'ясовуються переваги та недоліки впровадження різних стратегій управління фінансами під час кризових ситуацій. У ньому визначено ключові фактори успішної діяльності та виклики, з якими стикаються страхові компанії, намагаючись зберегти стабільність в умовах невизначеності. Також оцінюється вплив наявних стратегій на фінансові результати, платоспроможність і загальну стійкість страхових компаній.

Висновки, зроблені в результаті цього дослідження, свідчать про важливість проактивного управління фінансами для забезпечення стабільності страхових компаній під час кризових ситуацій. Також наголошується на необхідності застосування комплексного та прогностичного підходу, який спрямований на ідентифікацію ризиків, їх пом'якшення та планування на випадок надзвичайних ситуацій в основній діяльності страховиків. З іншого боку, результати розвідки свідчать про важливу роль регуляторного нагляду та галузевої співпраці у створенні стабільного та стійкого страхового сектору.

Ключові слова: страхування; фінансовий менеджмент; надзвичайні ситуації; ризики; прогнозування; криза.

Постановка проблеми. Під час економічних, геополітичних чи екологічних криз страхові компанії зазнають значних проблем у підтримці фінансової стабільності та виконанні своїх зобов'язань перед страхувальниками. Ці кризи можуть проявлятися як глобальні рецесії, стихійні лиха, так і пандемії чи регулятивні зміни, і всі вони можуть чинити значний негативний вплив на фінансовий стан страхових компаній. У такому нестійкому зовнішньому середовищі ефективність стратегій фінансового управління набуває особливого значення для страховиків, оскільки дає їм змогу вирішувати проблеми невизначеності, зменшувати ризики, забезпечувати свою платоспроможність і безперервність діяльності [2]. Саме тому існує нагальна потреба у вивченні та розробці комплексних стратегій фінансового управління, адаптованих до специфічних викликів кризових ситуацій, що допоможе страховим компаніям проактивно управляти своїми

ресурсами, ліквідністю, інвестиціями та ризиками, забезпечуючи у такий спосіб довгострокову стабільність і стійкість їхньої діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Стратегії фінансового управління відіграють ключову роль у забезпеченні платоспроможності та стійкості страхових компаній, коли вони опиняються перед загрозою кризових явищ. Однією з найпоширеніших стратегій є управління ризиками, що передбачає виявлення, оцінку та пом'якшення різних ризиків, які можуть загрожувати фінансовому стану страховиків. Ефективні практики управління ризиками, такі як диверсифікація інвестиційних портфелів і стрес-тестування, активно досліджуються як засоби підвищення стабільності страхових компаній у турбулентні часи [1].

До того ж управління капіталом є ще одним важливим аспектом фінансової стабільності страховиків. Підтримання достатнього запасу капіталу є необхідним для покриття непередбачуваних збитків і виконання регуляторних вимог, особливо під час кризи. Методи оптимізації капіталу, зокрема перестраховування та внесення капіталу, розглядаються як потенційні інструменти підвищення фінансової стійкості страхових компаній в умовах економічних спадів і катастрофічних подій [3].

Управління ліквідністю відіграє важливу роль у забезпеченні безперервності діяльності страхових компаній під час кризових ситуацій. Наявність достатніх резервів ліквідності дає змогу страховикам виконувати свої короткострокові зобов'язання та протистояти кризовим явищам, не вдаючись до швидкого розпродажу активів. Наукові дослідження в цій сфері стосуються моделювання ризику ліквідності, стрес-тестування та використання буферів ліквідності як ефективних заходів для зміцнення позицій страхових компаній у періоди фінансових криз [8].

Незважаючи на значний прогрес у розумінні стратегій фінансового управління страхових компаній під час криз, у наукових дослідженнях залишається кілька невирішених питань. Одне з них стосується ефективності наявних систем управління ризиками для врахування нових ризиків, як-от кіберзагрози та небезпеки, пов'язані зі зміною клімату, які є значними викликами для стабільності страховиків [11]. До того ж ефективність практик управління капіталом в оптимізації розподілу капіталу та підвищенні прибутковості, скоригованої на ризик, залишається дискусійною темою серед науковців і практиків.

Мета статті – проаналізувати ефективність різних фінансових стратегій, які використовують страхові компанії для подолання кризових ситуацій. Такі стратегії охоплюють цілий ряд заходів, зокрема надійну систему управління ризиками, виважену інвестиційну політику, достатні резерви капіталу та методи активного управління активами і пасивами. Аналіз цих стратегій у цьому дослідженні покликаний покращити розуміння того, як страхові компанії можуть підвищити свою стійкість та адаптивність в умовах турбулентного економічного розвитку.

Виклад основного матеріалу. Страховий сектор виконує важливу роль у сучасній економіці, забезпечуючи фізичним і юридичним особам фінансовий захист від різноманітних ризиків. Однак, як і будь-яка інша сфера, він схильний до кризових ситуацій, які можуть мати істотний вплив як на саму галузь, так і на економіку загалом. Тому розуміння причин і наслідків цих криз є важливим для політиків, регуляторів, учасників ринку та споживачів.

Однією з головних причин кризових ситуацій у страховому секторі є неналежне управління ризиками. Страхові компанії працюють, поєднуючи прийняття ризиків від великої кількості страхувальників та інвестуючи отримані премії з метою отримання прибутку. Однак, якщо страховики недооцінюють ризики, на які вони наражаються, або не диверсифікують належним чином свої інвестиційні портфелі, вони можуть зазнати зростання показників збитковості, коли страхові виплати перевищують очікування або відбуваються інвестиційні втрати.

Іншим фактором, що спричиняє кризи у страховому секторі, є надзвичайні ситуації різного роду. Стихійні лиха, такі як урагани, землетруси, повені та лісові пожежі, призводять до масових страхових виплат, особливо в регіонах, схильних до таких подій. Страховики

часто перевантажені великою кількістю страхових виплат, унаслідок чого виникають проблеми з ліквідністю та платоспроможністю. В екстремальних випадках надзвичайні ситуації можуть навіть спровокувати банкрутство страхових компаній, руйнуючи весь ринок і залишаючи страхувальників беззахисними [9].

За оцінками Swiss Re, за останні 10 років економічні збитки від природних та техногенних чинників склали у світі в середньому 235 млрд.дол. США щорічно, в тому числі застраховані збитки – 99 млрд.дол.США (Таблиця 1).

Таблиця 1

Очікувані економічні збитки у 2023 та 2022 рр: загальні та застраховані (млрд.доларів США, у цінах 2023 р.)

	2023	2022	Річні зміни, %	В середньому за 10 років
Економічні збитки всього, зокрема:	269,0	295,0	-9,0	235,0
Природні	260,0	286,0	-9,0	223,0
Техногенні	9,0	9,0	-5,0	12,0
Застраховані збитки всього, зокрема:	108,0	141,0	-23,0	99,0
Природні	100,0	133,0	-25,0	89,0
Техногенні	8,0	8,0	9,0	10,0

Джерело: [13]

Ситуація на ринку й економічні фактори теж відіграють значну роль у виникненні кризових явищ у страховому секторі. Економічні кризи можуть призвести до скорочення споживчих витрат, зниження попиту на страхові продукти та збільшення кількості відмов від страхових полісів. У поєднанні зі зниженням вартості активів та інвестиційної прибутковості це може збільшити фінансове навантаження на страховиків та зменшити їхні капітальні резерви. Окрім того, тривалі періоди низьких відсоткових ставок можуть знизити прибутковість страховиків, особливо тих, які істотно залежать від інвестицій з фіксованою дохідністю [8].

Нормативно-правові аспекти можуть створювати виклики для страховиків у кризових ситуаціях. Зокрема, набуття з 01.01.2024 чинності нової редакції Закону України «Про страхування», є для страхового сектору чималим викликом. Насамперед йдеться про забезпечення фінансової стабільності страховиків.

Новий закон змінює цілий спектр вимог до страховиків, зокрема, щодо ліцензування, оцінки їхньої платоспроможності та ліквідності, корпоративного управління й управління ризиками. Дуже важливо, що закон установлює диференційований підхід до мінімального розміру статутного капіталу страховиків: 32 млн грн для страховиків non-life та 48 млн грн – для компаній зі страхування життя, страховиків із ліцензією на класи страхування відповідальності, кредитів, поруки та на здійснення діяльності з перестраховання. Водночас закон установлює два різні підходи до вимог платоспроможності – спрощений та базовий. Відповідно до закону, Національний банк встановив вимоги щодо платоспроможності страховиків, формування технічних резервів, обліку договорів страхування та захисту інформації. Зазначені вимоги базуються на принципах Директиви 2009/138/ЄС (Solvency II) і МСФЗ 17 «Страхові контракти». Зокрема, базовий підхід застосовуватиметься до страховиків життя, компаній із ліцензіями на класи страхування відповідальності, кредитів, поруки та більших страхових компаній.

За інформацією НБУ 40% страхових компаній не відповідають новим вимогам нового закону, зокрема, до капіталу і платоспроможності.

До 01 січня 2027 року страховики будуть розраховувати капітал платоспроможності за спрощеним підходом з урахуванням показників страхових премій, страхових виплат, технічних резервів тощо, а окремі категорії (life-страховики та non-life-страховики зі значними обсягами діяльності) – мінімальний капітал за спрощеним підходом [14].

З іншого боку, на думку деяких авторів, надмірно обтяжливе регулювання може стримувати інновації та знижувати конкурентоспроможність, обмежуючи здатність страховиків адаптуватися до змін у ринковій кон'юнктурі та ефективно управляти ризиками. До того ж юридичні зобов'язання, що виникають як результат судових процесів, штрафів, накладених регулятором, або судових рішень, можуть спричинити значні фінансові витрати для страхових компаній [6].

Наслідки кризових ситуацій у страховому секторі є довготривалими і можуть впливати на діяльність усіх учасників ринку. Страхувальники можуть мати справу із затримками врегулювання страхових випадків, обмеженням страхового покриття або навіть скасуванням полісів, якщо страховики стають неплатоспроможними. Підприємства, які використовують страховий поліс для захисту від таких ризиків, як пошкодження майна, позовів щодо відповідальності або припинення діяльності, стикаються з підвищеними витратами або проблемами з отриманням належного страхового покриття в кризові періоди. Інвестори страхових компаній можуть зіткнутися з падінням цін на акції та зниженням прибутковості своїх інвестицій, оскільки прибутковість і платоспроможність опиняються під тиском [4].

Загалом, з економічного погляду, кризи у страховому секторі можуть сприяти виникненню системних ризиків і фінансової нестабільності. Страхові компанії взаємопов'язані з іншими фінансовими установами через договори страхування, інвестиційні активи та контрагентські відносини. Банкрутство потужного страховика може мати хвильовий ефект на всю фінансову систему, впливаючи на банки, компанії з управління активами, пенсійні фонди та інших учасників ринку. Також втрата довіри до страхового сектору може підірвати довіру до стабільності всієї фінансової системи, що матиме ефект поширення та спричинити небажану волатильність на фінансовому ринку.

У відповідь на кризові ситуації у страховому секторі законодавці, регулятори та учасники ринку мають вживати проактивних заходів для зменшення ризиків і підвищення стійкості. Удосконалення практики управління ризиками, підвищення прозорості та вимог до оприлюднення інформації, а також посилення регуляторного нагляду є важливими заходами для усунення недоліків у страховому секторі. Водночас сприяння більшій диверсифікації ризиків, стимулювання інновацій у розробці продуктів і каналів дистрибуції, а також співпраця між учасниками ринку допоможуть створити надійніший і стійкіший страховий сектор [12].

Проактивність страхового сектору є необхідною умовою підвищення ролі страхування в умовах повномасштабної війни РФ проти України. Зокрема, йдеться про необхідність страхування воєнних ризиків, що є передумовою залучення іноземних інвестицій для відновлення економіки країни. Діючи проактивно, Національний банк України завершив розроблення концепції створення механізму страхування воєнних ризиків, яку вже погоджено з Міністерством економіки та Міністерством фінансів. Обов'язкове страхування дасть можливість залучити до цього процесу дуже велику кількість об'єктів, що дасть можливість суттєво знизити вартість такого страхування. Діятимуть три рівні покриття: вітчизняні страхові компанії, державне агентство) і західні перестрахові компанії.[15]

Стратегії фінансового управління відіграють ключову роль у забезпеченні стабільності та стійкості страхових компаній, особливо під час кризових ситуацій. Страхова галузь працює у складному та мінливому середовищі, що піддається різним ризикам, таким як економічні спади, стихійні явища, регуляторні зміни та надзвичайні події типу пандемій. У такі нестабільні періоди ефективний фінансовий менеджмент необхідний для захисту інтересів страхувальників, акціонерів та інших зацікавлених сторін, а також підтримки платоспроможності та прибутковості компанії [10].

Одним із фундаментальних аспектів фінансового управління в страхових компаніях є оцінка та зменшення ризиків. Комплексна система управління ризиками необхідна для виявлення, оцінки та запобігання потенційним ризикам, які можуть загрожувати

фінансовому стану компанії. Вона передбачає проведення ретельного аналізу інвестиційних ризиків, ризиків андеррайтингу, операційних ризиків і ризиків ліквідності. Розуміючи ці небезпеки та впроваджуючи відповідні стратегії їх зниження, страхові компанії краще справляються з кризовими ситуаціями та намагаються мінімізувати їхній вплив [5].

Управління активами та пасивами (УАП) є ще однією важливою стратегією підтримки фінансової стабільності страхових компаній. УАП передбачає узгодження активів і пасивів компанії для забезпечення достатньої ліквідності та платоспроможності за різних сценаріїв розвитку подій. Під час кризи коливання на фінансових ринках і відсоткових ставок можуть істотно вплинути на інвестиційний портфель страхової компанії та її здатність виконувати свої зобов'язання перед страхувальниками. Впроваджуючи проактивні практики УАП, такі як диверсифікація інвестицій, узгодження строків погашення активів зі строками погашення зобов'язань та стрес-тестування портфелів, страхові компанії здатні краще управляти своїми балансами та протистояти фінансовим кризам.

Управління капіталом також має велике значення для страхових компаній, які опинилися в кризових ситуаціях. Достатня капіталізація забезпечує резерв на випадок непередбачуваних збитків і гарантує дотримання регуляторних вимог. Також підтримання значних резервів капіталу підвищує довіру інвесторів і захищає репутацію компанії в часи невизначеності. Страхові компанії використовують різні методи управління капіталом, такі як стрес-тестування, оптимізація розподілу капіталу та перестраховування, щоб оптимізувати його структуру та підвищити стійкість під час криз.

Ефективне управління витратами – це ще один важливий компонент фінансової стабільності страхових компаній під час кризи. Контролюючи операційні витрати, оптимізуючи процеси та розподіл ресурсів, страхові компанії підвищують свою операційну ефективність і зберігають фінансові ресурси. До того ж ініціативи з управління витратами допомагають страховим компаніям адаптуватися до змін ринкових умов і побажань клієнтів, тим самим підвищуючи їхню конкурентоспроможність і довгострокову стійкість [12].

Дотримання надійних практик управління ліквідністю має важливе значення для виконання страховими компаніями короткострокових зобов'язань і протистояння кризовим явищам, пов'язаним з ліквідністю. Ризик ліквідності виникає через невідповідність між надходженнями та витратами грошових коштів, що може призвести до дефіциту ліквідності та фінансових проблем. Страхові компанії знижують ризик ліквідності шляхом підтримання достатніх грошових резервів, відкриття кредитних ліній та диверсифікації джерел фінансування. Водночас ефективне управління ризиком ліквідності передбачає моніторинг показників ліквідності, проведення стрес-тестів і впровадження планів резервного фінансування для забезпечення достатнього рівня ліквідності за різних сценаріїв розвитку подій [7].

Паралельно з цими стратегіями ефективна комунікація та прозорість мають важливе значення у побудові довіри й авторитету страхових компаній серед стейкхолдерів під час криз. Прозора та своєчасна комунікація зі страхувальниками, регуляторами, інвесторами та співробітниками сприяє зміцненню впевненості у здатності компанії витримати кризу та вийти з неї міцнішою. Проактивно реагуючи на занепокоєння, регулярно оновлюючи інформацію і демонструючи надійні практики фінансового управління, страхові компанії знижують репутаційні ризики та зберігають довіру стейкхолдерів в умовах невизначеності.

Висновки. Отже, кризові ситуації у страховому секторі виникають внаслідок поєднання таких факторів, як неадекватне управління ризиками, надзвичайні ситуації, несприятлива ринкова ситуація, регуляторні та правові питання. Ці кризи можуть мати глибокі наслідки для страховиків, страхувальників, інвесторів та економіки загалом. Розуміючи причини та наслідки цих криз і впроваджуючи ефективні заходи зі зниження ризиків, учасники ринку можуть спільно працювати над створенням більш стійкого та стабільного страхового сектору, здатного протистояти майбутнім викликам.

Підсумовуючи, стратегії фінансового управління фінансами мають важливе значення для забезпечення стабільності та стійкості страхових компаній під час кризових ситуацій.

Надаючи пріоритет оцінці та зменшенню ризиків, управлінню активами і пасивами, управлінню капіталом, витратами та ліквідністю, ефективним комунікаціям, страхові компанії здатні вистояти в нестабільні періоди і стати впевненішими у своїх позиціях. Зрештою, проактивний і дисциплінований підхід до управління фінансами страховиків має ключове значення для захисту інтересів страхувальників, акціонерів та інших зацікавлених сторін, зберігаючи при цьому довгострокову стабільність страхового бізнесу.

Список використаної літератури

1. Богріновцева Л. М., Чамор Г. С. Напрямки вдосконалення фінансової стійкості страхових компаній України. *Збірник наукових праць Університету державної фіскальної служби України*. 2019. № 2. С. 20–32. DOI: 10.33244/2617-5940.2.2019.20-32
2. Васечко Л. І. Стратегічні напрями забезпечення фінансової стійкості підприємства. *Європейський науковий журнал економічних та фінансових інновацій*. 2021. № 1 (7). С. 26–40. DOI: <https://doi.org/10.32750/2021-0103>
3. Головіна В. В., Шірінян Л. В. Управління грошовими потоками страхової компанії. *Вісник Одеського національного університету. Серія: Економіка*. 2018. № 23 (7). С. 161–164.
4. Дядюра К. В., Янковський В. А. Антикризове управління страховими компаніями: сутнісний складник та сучасний стан страхового ринку України. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2021. № 2 (29). С. 120–126. DOI: <https://doi.org/10.32782/easterneurope.29-18>
5. Йохна М. А., Ковалько О. О., Мельник Д. М. Ефективність ризик-менеджменту для суб'єктів господарської діяльності: виклики сьогодення. *Академічні візії*. 2024. № 27. С. 1–20. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.10579040>
6. Ларіна Я. С. Методичні підходи щодо забезпечення економічної стійкості підприємств на основі маркетингового моніторингу. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2018. № 3 (1). С. 93–98.
7. Лащик І., Митровці М. Антикризове управління страховими компаніями. *Галицький економічний вісник Тернопільського національного технічного університету*. 2023. № 81 (2). С. 83–88. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.02.083
8. Орел Ю. Л., Кулініч О. В. Вплив дерегуляції бізнесу на повоєнне відновлення економіки України: публічно-управлінський аспект. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2023. № 34. С. 32–39. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2023.6/06>
9. Приступа Л. А., Возовик І. А. Концептуальні засади фінансового управління страховою компанією в сучасному бізнес-середовищі. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки*. 2020. № 2. С. 125–129. DOI: 10.31891/2307-5740-2020-280-2-23
10. Сєвідова Д. О., Маркова С. В., Коваленко Н. М. Антикризова стратегія як невід'ємна частина управління страховою компанією під час здійснення ЗЕД. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*. 2018. № 1 (30). С. 147–150.
11. Татарин Н. Б., Половко Д. М. Фінансовий ринок України: аналіз сучасного стану, загрози, проблеми та перспективи. *Галицький економічний вісник*. 2023. № 83 (4). С. 78–88. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.04.078
12. Чередніченко А. О., Васечко Л. І., Рамський А. Ю. Стратегічне управління фінансовою стійкістю суб'єктів господарювання в сучасному економічному середовищі. *Європейський науковий журнал Економічних та Фінансових інновацій*. 2023. № 1 (11). С. 112–124. DOI: <http://doi.org/10.32750/2023-0109>
13. Swiss Re Press-release 17.12.2023. URL: <https://www.swissre.com/media/press-release.html>
14. Оновлено вимоги до платоспроможності, обліку договорів та захисту інформації страховиків. Новини НБУ. 31.12.2023. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/onovleno-vimogi-do-platospromojnosti-obliku-dogovoriv-ta-zahistu-informatsiyi-strahovikiv>

15. Нацбанк погодив із Мінекономіки та Мінфіном концепцію з обов'язковим страхуванням воєнних ризиків. InterfaxUkraine. URL: <https://interfax.com.ua/news/economic/965825.html>

REFERENCES

1. Bogrinovtseva L.M., &Chamor G.S. (2019). Napryamky vdoskonalennya finansovoyi stiykosti strakhovykh kompaniy Ukrainy [Directions for improving the financial stability of insurance companies in Ukraine]. *Collection of scientific works of the University of the state fiscal service of Ukraine*. 2, 20–32. DOI: 10.33244/2617-5940.2.2019.20-32
2. Vasechko L. I. (2021). Stratehichni napryamy zabezpechennya finansovoyi stiykosti pidpryyemstva [Strategic directions for ensuring the financial stability of the enterprise]. *European scientific journal of economic and financial innovations*. 1 (7), 26–40. DOI: <https://doi.org/10.32750/2021-0103>
3. Holovina V.V., &Shiryanyan L.V. (2018). Upravlinnya hroshovymy potokamy strakhovoyi kompaniyi [Management of cashflows of the insurance company]. *Bulletin of Odessa national university. Series: Economics*. 23 (7), 161–164.
4. Dyadyura K. V., Yankovskyi V. A. (2021). Antykryzove upravlinnia strakhovymy kompaniiamy: sutnisnyi skladnyk ta suchasnyi stan strakhovoho rynku Ukrainy [Anticrisis Management of Insurance Companies: Essence Component and Current State of the Insurance Market in Ukraine]. *Eastern Europe: Economics, business, and management*. 2 (29), 120–126. DOI: <https://doi.org/10.32782/easterneurope.29-18>
5. Yokhna M. A., Kovalko O. O., Melnyk D. M. (2024). Efektyvnistryzkyk-menedzhmentudliasub'yektivhospodarskoidiialnosti: vyklykysohodennia [Efficiency of Risk Management for Business Entities: Challenges of Today]. *Academic visions*. 27, 1–20. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.10579040>
6. Larina Ya. S. (2018). Metodychni pidkhodyshcho do zabezpechennia ekonomichnoi stiikosti pidpryyemstv na osnovi marketynhovoho monitorynhu [Methodical Approaches to Ensuring Economic Stability of Enterprises Based on Marketing Monitoring]. *Problems of system approach in economics*. 3 (1), 93–98.
7. Lashchik I., Mytrovtsi M. (2023). Antykryzove upravlinnia strakhovymy kompaniiamy [Crisis Management of Insurance Companies]. *Halician economic herald of Ternopil national technical university*. 81 (2), 83–88. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.02.083
8. Orelyu. L., Kulinich O. V. (2023). Vplyv derehuliatsii biznesu na povoiennie vidnovlennia ekonomiky Ukrainy: publichno-upravlinskyiaspekt [The Impact of Business Deregulation on Post-War Economic Recovery of Ukraine: Public Administration Aspect]. *Scientific notes of V.I. VernadskyTaurida national university. Series: Public administration and administration*. 34, 32–39. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2023.6/06>
9. Prystupa L. A., Vozovyk I. A. (2020). Kontseptualni zasady finansovoho upravlinnia strakhovoiu kompaniieiu v suchasnomu biznes-seredovyshchi [Conceptual Principles of Financial Management of an Insurance Company in the Modern Business Environment]. *Bulletin of Khmelnytskyi national university. Series: Economic sciences*. 2, 125–129. DOI: 10.31891/2307-5740-2020-280-2-23
10. Sevidova D. O., Markova S. V., Kovalenko N. M. (2018). Antykryzovastratehiyaknevid'iemnachastynaupravlinniastrakhovoiukompaniieiuipidchaszdiisnennia ZED [Crisis Strategy as an Integral Part of InsuranceCompany Management During Foreign Economic Activity]. *Scientific bulletin of Kherson state university. Series: Economic sciences*. 1 (30), 147–150.
11. Tatarin N. B., Polovko D. M. (2023). FinansovyirynokUkrainy: analizsuchasnohostanu, zahrozy, problemytaperspektyvy [Financial Market of Ukraine: Analysis of the Current State, Threats, Problems, and Prospects]. *Galician economic herald*. 83 (4), 78–88. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.04.078

12. Cherednichenko A. O., Vasechko L. I., Ramskyi A. Yu. (2023). Stratehichne upravlinnia finansovoiu stiikistiu subiektiv hospodariuvannia v suchasnomu ekonomichnomu seredovyshchi [Strategic Management of Financial Stability of Business Entities in the Modern Economic Environment]. *European scientific journal of economic and financial innovation*. 1 (11), 112–124. DOI: <http://doi.org/10.32750/2023-0109>
13. Swiss Re Press-release 17.12.2023. Elektronnyiresurs. Retrieved from: <https://www.swissre.com/media/press-release.html>
14. Onovleno vymohy do platospromozhnosti, obliku dohovoriv ta zakhystu informatsii strakhovykiv. Novyny NBU (2023). [The requirements for solvency, accounting of contracts and protection of information of insurers have been updated. NBU news]. Novyny NBU. 31.12.2023. Retrieved from: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/onovleno-vimogi-do-platospromojnosti-obliku-dohovoriv-ta-zahistu-informatsiyi-strahovikiv>
15. Natsbank pohodyv iz Minekonomiky ta Minfinom kontseptsiuu z oboviazkovym strakhuvanniam voiennykh ryzykiv [The National Bank agreed with the Ministry of Economy and the Ministry of Finance on the concept of mandatory insurance of war risks]. Interfax Ukraine. Elektronnyi resurs. Retrieved from: <https://interfax.com.ua/news/economic/965825.html>

RASSHYVALOV DMYTRO PETROVYCH, PIDVYSOTSKYI YAN VOLODYMYROVYCH, SKHIDNYTSKA HALYNA VOLODYMYRIVNA. FINANCIAL MANAGEMENT STRATEGIES TO ENSURE STABILITY OF INSURANCE COMPANIES AMID CRISIS SITUATIONS. *In the face of economic crises and emergencies, insurance companies are tasked with maintaining stability to safeguard their operations and the interests of policyholders. This article explores various financial management strategies employed by insurance companies to ensure stability during crisis situations. The relevance of this topic is underscored by the crucial role insurance plays in mitigating financial risks for individuals, businesses, and society at large.*

The aim of this research is to analyze the effectiveness of different financial strategies used by insurance companies to overcome crisis situations. Such strategies encompass a range of measures, including robust risk management systems, balanced investment policies, adequate capital reserves, and active asset and liability management methods. By examining these strategies, this study aims to offer insights into how insurance companies can enhance their resilience and adaptability amid turbulent economic conditions.

Through empirical analysis and case studies, this research elucidates the advantages and drawbacks of implementing various financial management strategies during crisis situations. It identifies key success factors and challenges faced by insurance companies striving to maintain stability amidst uncertainty. Additionally, the study evaluates the impact of these strategies on financial performance, solvency, and overall resilience of insurance companies.

The conclusions drawn from this research underscore the importance of proactive financial management in ensuring the stability of insurance companies during crises. It also emphasizes the significance of adopting a comprehensive and predictive approach that integrates risk identification, mitigation, and contingency planning into insurers' core operations. On the other hand, the research findings highlight the crucial role of regulatory oversight and industry collaboration in fostering a stable and resilient insurance sector.

Conducting further scientific research on financial management strategies to ensure stability of insurance companies during crisis situations holds significant potential for enhancing resilience in this sector. Assessing the effectiveness of various risk management methods, such as hedging and diversification, will provide better insights into reducing financial instability. Investigating the role of regulatory framework and its impact on the stability of insurance companies during crises can offer important recommendations for policymakers and industry practitioners alike.

Keywords: insurance; financial management; emergencies; risks; forecasting; crisis.